

Sygn.akt VII K 540/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Rejonowy w Opolu Wydział VII Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hubert Frankowski

Protokolant ST. sek.sąd. Anna Kowalczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Opolu Asesor D. P.

po rozpoznaniu dnia 21 maja 2013 roku

sprawy

1. D. M. (1)

syna D., M. z/d L.,

urodzonego (...) w O.

Oskarżonego o to , że:

I. w dniu 22 września 2011 r. w O. w kierowanym przez siebie samochodzie marki B. nr (...) 86SM, wbrew przepisom ustawy ,posiadał znaczna ilość substancji psychotropowej w postaci 49,7 grama amfetaminy oraz znaczną ilość środków odurzających w postaci 97,6 grama ziela konopi innych niż włókniste

tj. o przestępstwo z art. 62 ustęp 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w okresie od lipca 2011 r. do 22 września 2011r. w O. , w krótkich odstępach czasu , w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił:

-H. K. 15 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 30 zł za 1 gram,

-M. N. 5 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 30 zł za 1 gram,

-mężczyźnie o pseudonimie (...) 30 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 100 zł za 5 gram,

tj. o przestępstwo z art. 59 ustęp 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

2. A. N. (1)

syna J., W. z/d K.,

urodzonego (...) w O.

Oskarżonego o to , że:

III. w okresie od lipca 2011 r. do 22 września 2011r. w O. działając w krótkich odstępach czasu , w wykonaniu z góry powziętego zamiaru , w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił, kilkukrotnie udzielił D. M. (1) substancji

psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 160 gram za łączną kwotę 2.000 oraz środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 100 gram za łączną kwotę 1.900 zł

tj. o przestępstwo z art. 59 ustęp 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

IV. w dniu 25 października 2011r. w O. przy ul. (...) w garażu nr (...), wbrew przepisom ustawy ,posiadał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,2 grama netto, przyjmując, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o przestępstwo z art. 62 ustęp 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

V. w dniu 25 października 2011r. w O. przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy ,posiadał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,41 grama netto, przyjmując, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o przestępstwo z art. 62 ustęp 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

przyjmując , iż czyny opisane w pkt IV i V stanowią ciąg przestępstw , o jakich mowa w art. 91 par 1 kk

1. oskarżonego D. M. (1) uznaje winnym czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 62 ustęp 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to przestępstwo na podstawie art. 62 ustęp 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. oskarżonego D. M. (1) uznaje winnym czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 59 ustęp 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 59 ustęp 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 §2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość dziennej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

3. na podst. Art. 45 §1 kk orzeka przepadek od oskarżonego D. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej wynikającej z popełnienia przestępstwa o którym mowa w pkt II. części wstępnej wyroku w postaci pieniędzy w kwocie 1.200 złotych,

4. na podst. Art. 85 kk i 86 § 1 kk kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt 1. i 2. sentencji wyroku łączy oskarżonemu D. M. (1) i jako karę łączną wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ,

5. na podst. art. 63 par 1 kk zalicza oskarżonemu D. M. (1) na poczet orzeczonej w pkt 4. sentencji wyroku kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania od dnia 22.09.2011 roku do dnia 23.09.2011 roku ,

6. na podst.. art. 70 Ustęp 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek od oskarżonego D. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych wykazem Drz I /571/11 poz. 11 2 (k. 149),

7. oskarżonego A. N. (1) uznaje winnym czynu opisanego w pkt III. części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 59 ustęp 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 59 ustęp 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 §2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość dziennej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

8. na podst. Art. 45 §1 kk orzeka przepadek od oskarżonego A. N. (1) na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej wynikającej z popełnienia przestępstwa o którym mowa w pkt III. części wstępnej wyroku w postaci pieniędzy w kwocie 3.900 złotych,

9. oskarżonego A. N. (1) uznaje winnym czynów opisanych w pkt IV. i V. części wstępnej wyroku stanowiących ciąg przestępstw z art. 62 ustęp 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. Art. 91 §1 kk i za to na podstawie art. 62 ustęp 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. Art. 91§1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

10. na podst. Art. 85 kk i 86 § 1 kk przy zast. Art. 91 § 2 kk kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt 7. i 9. sentencji wyroku łączy oskarżonemu A. N. (1) i jako karę łączną wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności ,

11. na podst. art. 63 par 1 kk zalicza oskarżonemu A. N. (1) na poczet orzeczonej w pkt 10. sentencji wyroku kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania od dnia 25.10.2011 roku do dnia 27.10.2011 roku ,

12. na podst. art. 627 kpk zasądza od oskarżonych D. M. (1) i A. N. (1) na rzecz Skarb Państwa tytułem kosztów sądowych kwoty po 1.115,05 złotych.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił w sprawie następujący

stan faktyczny:

W lipcu 2011 roku D. M. (1) poznał przez swego znajomego z ulicy (...), o którym dowiedział się, że w/w może załatwić narkotyki.

Jako, że D. M. (1) marnie zarabiał w charakterze magazyniera, a miał na utrzymaniu konkubinę oraz małoletnie dziecko, zdecydował się na udział w procederze handlu narkotykami, które kupował właśnie od A. N. (1).

I tak, w okresie od lipca 2011r. do 22.09.2011r. A. N. (1), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kilkakrotnie udzielił D. M. (1) amfetaminę w ilości nie mniejszej, niż 160 gram za kwotę łączną 2.000 zł oraz ziele konopii /marihuane/ w ilości nie mniejszej, niż 100 gram za kwotę łączną 1.900 zł.

Do transakcji dochodziło zwykle po telefonicznym umówieniu się na spotkanie w ustronnym miejscu, na które D. M. (1) przyjeżdżał użytkowanym przez siebie samochodem m-ki B., zaś A. N. (1) jednym z dwóch użytkowanych przez siebie pojazdów, a to O. lub A..

Zakupione od A. N. (1) środki odurzające i substancje psychotropowe D. M. (1) rozprowadzał następnie pośród swych znajomych, a to H. K., której udzielił w sumie nie mniej, niż 15 gram amfetaminy w cenie po 30 zł/1gram oraz M. N., której udzielił w sumie nie mniej, niż 5 gram amfetaminy w tej samej cenie, a także swemu znajomemu ze Ż., bliżej nieustalonemu mężczyźnie o ps. (...), któremu udzielił w sumie nie mniej, niż 30 gram amfetaminy w cenie po 100 zł/5 gram.

Do transakcji dochodziło zwykle na terenie parkingów sklepowych, po uprzednim telefonicznym umówieniu się na spotkanie.

Ostatni raz D. M. (1) dokonał zakupu narkotyków od A. N. (1) w dniu 22.09.2011r. po telefonicznym umówieniu się na spotkanie pod wiaduktem przy ul. (...) w O., przy czym D. M. (1) dzwonił do N. z budki telefonicznej przy ul. (...), „zamawiając” 50 gram amfetaminy i 100 gram marihuany.

Do spotkania doszło w umówionym miejscu ok. godz. 19-tej, gdzie D. M. (1) przyjechał swoim samochodem m-ki B., zaś A. N. (1) samochodem m-ki A. kol. srebrnego.

Cała transakcja trwała zaledwie kilka sekund, przy czym to D. M. (1) wychodził z samochodu podchodząc do samochodu A. N. (1), który zaraz potem odjechał.

Tymczasem D. M. (1) wrócił do samochodu i po schowaniu narkotyków w ubraniu, zaczął wyjeżdżać spod wiaduktu w kierunku ul. (...), co zwróciło uwagę patrolujących ten teren funkcjonariuszy Policji, którzy zatrzymali samochód kierowany przez D. M. (1), ujawniając przy nim podejrzane woreczki z zawartością przypominającą amfetaminę oraz marihuanę, a także charakterystyczną wagę elektroniczną.

W toku badań potwierdzono, że D. M. (1) posiadał przy sobie narkotyki w znacznej ilości, a to: substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 49,7 gram oraz środek odurzający w postaci ziela konopii innych, niż włókniste w ilości 97,6 gram.

W tej sytuacji D. M. (1) został zatrzymany, a następnie przesłuchany, w toku których to okoliczności w/wymieniony przedstawił dobrowolnie wszystkie okoliczności związane z udziałem w procederze handlu narkotykami, w tym jak chodzi o osobę dostawcy, jak i zapamiętanych odbiorców, a swe wyjaśnienia podtrzymywał kilkakrotnie w toku postępowania.

Prowadzone w dalszym ciągu czynności wykrywcze doprowadziły do zatrzymania A. N. (1) w dniu 25.10.2011r., w którego mieszkaniu zajmowanym w O. przy (...) policjanci ujawnili środek odurzający w postaci ziela konopii innych, niż włókniste w ilości 0,41 grama, zaś w wynajmowanym garażu w O. przy ul. (...) środek odurzający w postaci ziela konopii innych, niż włókniste w ilości 0,20 grama. Niezależnie od tego policjanci ujawnili tytoń w znacznej ilości, w którym to zakresie materiały przekazane zostały do Izby Celnej, a także znaczną ilość gotówki oraz kilka telefonów komórkowych.

Dowód:

- k. 29-30, 39-40, 154-155, 158, 159-160, 288: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. M. (1),
- k. 121-122, 158, 288-289: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. N. (1),
- k. 35, 301: zeznania świadka H. K.,
- k. 36, 301-302: zeznania świadka M. N.,
- k. 81, 82-83, 112-113, 289: zeznania świadka A. C. (1),
- k. 84-85, 316: zeznania świadka J. H.,
- k. 145, 316-317: zeznania świadka P. J.,
- k. 144, 302: zeznania świadka T. Ż.,
- k. 157, 315-316: zeznania świadka R. K.,
- k. 162, 329-330: zeznania świadka J. K.,
- k. 2: protokół zatrzymania osoby D. M.,
- k. 3-5: protokół przeszukania osoby D. M.,
- k. 6-8: protokół przeszukania samochodu D. M.,
- k. 9-10: protokół przeszukania mieszkania D. M.,

- k. 11, 12: protokoły użycia testera narkotykowego w odniesieniu do środków ujawnionych w toku przeszukania osoby D. M.,
- k. 13-27: protokół oględzin telefonu D. M.,
- k. 31: tablica poglądowa z wizerunkami mężczyzn w tym m.in. A. N.,
- k. 32: pokwitowanie odbioru tel. kom. przez D. M.,
- k. 52 a: protokół zatrzymania osoby A. N.,
- k. 53-55: protokół przeszukania osoby A. N.,
- k. 56-57: protokół przeszukania samochodu A. N.
- k. 59-61: protokół przeszukania mieszkania A. N. przy ul. (...),
- k. 62-64: protokół przeszukania garażu A. N. przy ul. (...),
- k. 65, 66: protokoły użycia testera narkotykowego w odniesieniu do środków ujawnionych w toku przeszukania mieszkania oraz garażu A. N.,
- k. 69-71: protokół przeszukania mieszkania A. N. przy ul. (...),
- k. 74: pokwitowanie odbioru pojazdu przez A. C.,
- k. 75-76: protokół przeszukania mieszkania A. N. w K.,
- k. 86: tablica poglądowa z wizerunkami mężczyzn w tym m.in. A. N.,
- k. 87, 88: kopie umów dot. najmu garażu przy ul. (...),
- k. 89: pokwitowanie zapłaty za najem garażu przy ul. (...),
- k. 90-91, 164: protokół oględzin garażu przy ul. (...) wraz z materiałem poglądowym,
- k. 92-108, 109-111: protokoły oględzin telefonów A. N.,
- k. 132: pokwitowanie odbioru tel. kom. przez A. N.,
- k. 127-130: opinia z badań fizykochemicznych dot. środków ujawnionych od D. M.,
- k. 175-177: opinia z badań fizykochemicznych dot. środków ujawnionych od A. N.,
- k. 149: wykaz DRZ Nr 1/571/11,

D. M. (1) ma 22 lata. Pozostaje stanu wolnego, lecz w konkubinacie. Ma jedno dziecko w wieku 3 lat. Posiada wykształcenie gimnazjalne. Zatrudniony jest w charakterze magazyniera w sklepie za wynagr. ok. 1.100 zł. Nie posiada istotnego majątku.

Był uprzednio kilkakrotnie sądownie karany.

W okresie od 22.09.2011r. do 23.09.2011r. był rzeczywiście pozbawiony wolności w sprawie.

A. N. (1) ma 33 lata. Pozostaje stanu wolnego, lecz w konkubinacie. Ma jedno dziecko w wieku 11 lat. Posiada wykształcenie zawodowe – technik elektryk. Pracuje w pubie (...) w O. w charakterze specjalisty od cateringu za wynagr. 1.500 zł. Nie posiada istotnego majątku.

Był uprzednio kilkakrotnie sędownie karany.

W okresie od 25.10.2011r. do 27.10.2011r. był rzeczywiście pozbawiony wolności w sprawie.

A. N. (1) nie jest chory psychicznie, ani też upośledzony umysłowo. Brak jest podstaw do przyjęcia okoliczności, o których mowa w art. 31 Kk.

Dowód:

- k. 147: dane osobopoznawcze dot. D. M.,
- k. 125, 236-237, 322: dane z K. dot. D. M.,
- k. 2: protokół zatrzymania osoby D. M.,
- k. 148: dane osobopoznawcze dot. A. N.,
- k. 135-137, 230-231, 319-320: dane z K. dot. A. N.,
- k. 52a: protokół zatrzymania osoby A. N.,
- k. 188-189: opinia sądowo-psychiatryczna dot. A. N.,

D. M. (1) przyznawał się konsekwentnie do wszystkich zarzucanych mu przestępstw, a do czasu konfrontacji z A. N. (1), przyznawał także, że to on udzielał mu środków odurzających, które następnie z zyskiem udzielał innym osobom.

A. N. (1) przyznawał się jedynie do ostatniego z zarzucanych mu przestępstw, a dot. posiadania niewielkiej ilości marihuany w wynajmowanym wraz z konkubinią mieszkaniu przy ul. (...) w O.. W pozostałym zakresie zakwestionował swe sprawstwo i zawinienie, odmawiając składania wyjaśnień.

/k. 29-30, 39-40, 154-155, 158, 159-160, 288: wyjaśnienia D. M. (1)/

/k. 121-122, 158, 288-289: wyjaśnienia A. N. (1)/

Sąd Rejonowy zważył w sprawie,

co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do bezspornego przyjęcia sprawstwa i zawinienia obu oskarżonych co do wszystkich zarzucanych im treścią skargi publicznej przestępstw.

Czyniąc ustalenia faktyczne dot. przestępstw zarzucanych oskarżonemu D. M. (1) Sąd oparł się na jego własnych, konsekwentnych wyjaśnieniach, w których w/wymieniony nie kwestionował swej odpowiedzialności, a które znalazły potwierdzenie tak w dowodach osobowych, a zwłaszcza w zeznaniach odbiorców środków narkotycznych, a to H. K. i M. N., które z oczywistych względów zaniżały jedynie nieco ilość nabytych od oskarżonego substancji psychotropowych, a także w zeznaniach kolegi oskarżonego P. J.. Potwierdzeniem sprawstwa oskarżonego były też wyniki czynności przeszukania jego osoby, użycia testera narkotykowego, wreszcie zaś opinia dot. zawartości środków ujawnionych w odzieży w/wymienionego. Reasumując, sprawstwo i zawinienie oskarżonego D. M. (1) nie budziło żadnych wątpliwości.

Również w zakresie sprawstwa drugiego z oskarżonych, a to A. N. (1), wyjaśnienia oskarżonego D. M. (1) okazały się istotne, przynajmniej w zakresie czynu polegającego na odpłatnym udzielaniu środków narkotycznych, których D. M. (1) był odbiorcą. Podkreślenia wymaga, że D. M. (1) słuchany trzykrotnie w toku postępowania przygotowawczego wskazywał jednoznacznie na osobę A. N. (1), jako tego, od którego pozyskiwał narkotyki. Opisywał przy tym wygląd swego „kontrahenta”, cechy charakterystyczne, w tym tzw. „zez”, rozpoznając wizerunek w/w wymienionego na tablicy wizerunkowej oraz opisując okoliczności wszystkich transakcji. Wyjaśnienia oskarżonego D. M. korespondowały przy tym z okolicznościami zatrzymania tego oskarżonego z narkotykami, a także analizą treści zapisów z telefonów komórkowych obu oskarżonych, wreszcie zaś pośrednio z wynikami czynności przeszukania w lokalach i pomieszczeniach użytkowanych przez A. N. (1). W świetle wszystkich tych okoliczności nie zasługiwały na wiarę późniejsze wyjaśnienia oskarżonego D. M., jak i wyjaśnienia samego A. N. (1), którzy od czasu konfrontacji zgodnie zaprzeczali swemu uczestnictwu w procederze handlu narkotykami. Zważyć też trzeba, iż obaj oskarżeni, pozostając na wolności, mieli okazję uzgodnienia wspólnej wersji wydarzeń, która pojawiła się w czasie czynności konfrontacji, a wersji tej przeczyła tak analiza zapisów połączeń między telefonami, jak i zeznania świadka P. J.. W odniesieniu zaś do zarzutów posiadania środków odurzających przez A. N. (1), Sąd oparł się częściowo na wyjaśnieniach samego oskarżonego, który swego sprawstwa w zakresie posiadania narkotyków w wynajmowanym przez siebie mieszkaniu nie kwestionował, jak i na zeznaniach jego konkubiny A. C. (1), a także na zeznaniach właściciela garażu przy ul. (...) – świadka J. K., który potwierdzał, że to oskarżony był w dyspozycji w/w pomieszczenia. Wreszcie zaś wyniki czynności przeszukania tak lokalu mieszkalnego, jak i pomieszczenia garażowego oraz opinia z zakresu rodzaju zabezpieczonych środków odurzających nie pozostawiały wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego A. N. (1) i w tym zakresie.

Tak zatem reasumując sprawstwo obu oskarżonych nie budziło zdaniem Sądu żadnych wątpliwości.

Swoim zachowaniem opisanym w pkt I aktu oskarżenia wyczerpał oskarżony D. M. (1) znamiona występku z art. 62 ust. 2 ustawy o p-u narkomanii polegającego na posiadaniu środków odurzających w znacznej ilości, zaś oskarżony A. N. (1) wypadku mniejszej wagi posiadania środków odurzających – jak chodzi o zachowania opisane w pkt IV i V skargi prokuratorskiej.

Występku z art. 62 ustawy dopuszcza się ten, kto wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Przedmiotem ochrony art. 62 jest zdrowie publiczne oraz zabezpieczenie społeczeństwa przed swobodnym, niekontrolowanym, nielegalnym posiadaniem środków odurzających i psychotropowych. Stroną przedmiotową przestępczego działania sprawcy występku z art. 62 ust. 1 ustawy, polega na niezgodnym z ustawą posiadaniu środków odurzających lub substancji psychotropowych, tj. środków i substancji wymienionych w załączniku do niniejszej ustawy. Czynność sprawcza określona w art. 62 jest realizowana "wbrew przepisom ustawy", jeżeli pozostaje w sprzeczności z dopuszczalnymi ustawą zachowaniami, związanymi z dozwolonym posiadaniem środków odurzających lub substancji psychotropowych np. w celach medycznych, badawczych, itp. Przedmiotem czynności wykonawczej są środki odurzające i substancje psychotropowe. Środkiem odurzającym, zgodnie z art. 4 pkt 26 ustawy, jest każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego, działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie środków odurzających, stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy o p-u narkomanii. Czyn z art. 62 jest przestępstwem formalnym, tzn. do jego popełnienia nie jest konieczne wywołanie określonego skutku poza samym posiadaniem środka odurzającego, tzn. faktycznym władztwem nad nim, choćby krótkotrwałym. Podmiotem czynu zabronionego z art. 62 może być każda osoba fizyczna, zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej, zatem ma on charakter przestępstwa powszechnego. Przestępstwo z art. 62 można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt ustaleń Sądu, w sprawie nie mogło budzić wątpliwości, iż oskarżeni swoimi zachowaniami opisanymi w pkt I, IV i V aktu oskarżenia wyczerpali znamiona zarzucanego im występku z art. 62 ustawy z dnia 29.07.2005r. o p-u narkomanii. Zachowanie oskarżonych istotnie godziło w przedmiot ochrony art. 62 tj. zdrowie publiczne oraz zabezpieczenie społeczeństwa przed swobodnym, niekontrolowanym, nielegalnym posiadaniem środków odurzających i psychotropowych. Jak przy tym wynikało ze stosownych opinii ujawnione przy

oskarżonych środki stanowiły środki odurzające w postaci ziela konopii innej, niż włókniste, tzw. marihuanę albo też substancję psychotropową w postaci amfetaminy, których posiadanie, w świetle prawa jest zabronione. Oskarżeni posiadali bowiem środki narkotyczne niezgodnie z ustawą, tzn. z pominięciem wypadków dozwolonego posiadania takiego środka, wymienionych w samej ustawie. Oskarżeni posiadali środki odurzające, tzn. faktycznie nimi władali, z wyłączeniem innych osób. Skoro podmiotem czynu zabronionego z art. 62 może być każda osoba fizyczna, zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej, to powyższe oznaczało, że i oskarżeni, mając na uwadze ustalenia biegłych psychiatrów, mogli być ich sprawcami. Oskarżeni doskonale zdawali sobie sprawę z tego, co znajduje się w ich posiadaniu, zatem przestępstwa dopuścił się umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim, przy czym ilość ujawnionych przy oskarżonym D. M. środków odurzających, wystarczających do jednorazowego odurzenia kilkudziesięciu co najmniej osób, uzasadniała przyjęcie typu kwalifikowanego z § 2 art. 62 – vide wyrok SN z dnia 1.03.2006r. w sprawie II KK 47/05. Z kolei nieznaczną ilość środków narkotycznych ujawniona w mieszkaniu i w pomieszczeniu garażowym A. N., a także rodzaj ujawnionego środka, wreszcie zaś fakt, iż używanie marihuany nie było temu oskarżonemu obce, uzasadniały przyjęcie, iż czyny te stanowią wypadki mniejszej wagi w rozumieniu art. 62 ust. 3 ustawy.

Swymi zachowaniami opisanymi w pkt II i III wyczerpali natomiast oskarżeni dyspozycję występkę kwalifikowanego z art. 59 ust. 1 ustawy o p-u narkomanii w zw. z art. 12 Kk.

Przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy dopuszcza się m.in. ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Przedmiotem ochrony art. 59 jest zdrowie i życie ludzkie. Zachowanie przestępcze, o którym stanowi art. 59, podejmowane w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej polega m.in. udzielaniu innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej. W wyroku z dnia 14 lutego 2006 r. (II AKa 290/05, OSAB 2006, nr 1, poz. 35) Sąd Apelacyjny w Białymstoku przyjął stanowisko, iż każde odpłatne udzielanie bez wymaganego zezwolenia, określonego przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, środka odurzającego lub substancji psychotropowej innej osobie wyczerpuje pojęcie działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, statuując ocenę zachowania sprawcy (sprawców) w ramach czynów spenalizowanych treścią wyżej powołanej normy. Z dokonaniem czynu, polegającego na udzielaniu środka odurzającego, łączy się moment bezpośredniego kontaktu z konkretnym nabywcą sprawcy wykonującego czynność przekazania środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Czyn z art. 59 jest przestępstwem formalnym. Podmiotem czynów zabronionych z art. 59 może być każda osoba fizyczna, zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej, zatem mają one charakter przestępstw powszechnych. Przestępstwo z art. 59 można popełnić tylko umyślnie. Jest to przestępstwo kierunkowe, które ze względu na cel działania sprawcy może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim. Po myśli art. 12 Kk dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt ustaleń Sądu, w sprawie nie mogło budzić wątpliwości, iż oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona występkę z art. 59 ust. 1 ustawy z 29.07.2005r. o p-u narkomanii przy zast. art. 12 Kk., którego dopuszcza się ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Zachowanie oskarżonych godziło w dobro będące przedmiotem ochrony art. 59, jakim jest m.in. zdrowie publiczne. Zachowanie przestępcze oskarżonych podejmowane było każdorazowo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, albowiem z tego tytułu oskarżeni czerpali zyski. Skoro podmiotem czynu zabronionego z art. 59 może być każda osoba fizyczna, zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej, to i oskarżeni mogli być jego sprawcami. W okolicznościach sprawy nie mogło przy tym budzić wątpliwości, że oskarżeni działali umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim. Skoro na działanie oskarżonych składały się co najmniej dwa zachowania, podjęte w stosunkowo krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zasadnym było przyjęcie konstrukcji czynu ciągłego z art. 12 Kk.

Tak zatem Sąd przyjął, iż oskarżeni swoim zachowaniem opisanym w pkt II i III skargi, wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z 29.07.2005r. o p-u narkomanii w zw. z art. 12 Kk.

Sąd, kierując się dyrektywami sądowego wymiaru kary wymienionymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 Kk., wymierzył oskarżonemu D. M. za przest. z art. 62 ust. 2 ustawy karę 1 roku pozbawienia wolności, a za przest. z art. 59

ust. 1 ustawy karę 1 roku pozbawienia wolności, a w oparciu o treść art. 33 § 2 Kk, przez wzgląd na działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość dziennej stawki na kwotę 10 złotych, a skoro oskarżony osiągnął korzyść majątkową z popełnionego przestępstwa, w oparciu o treść art. 45 § 1 Kk dodatkowo przepadek równowartości takiej korzyści, wymierzając temu oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy bezwzględnej pozbawienia wolności, orzekając też przepadek zabezpieczonych w sprawie dowodów rzeczowych. Po myśli art. 69 Kk. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Sąd bierze w tym wypadku pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. W realiach niniejszej sprawy nie było uzasadnionych podstaw do zastosowania względem oskarżonego D. M. środka związanego z poddaniem sprawcy próbie w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary zasadniczej pozbawienia wolności. Należało mieć na uwadze, iż oskarżony był uprzednio już czterokrotnie sądownie karany, przy czym stosowane do tej pory środki probacyjne, nie przyniosły pożądaných rezultatów, stąd też zasadnym było orzeczenie kary bezwzględnej.

Z kolei wobec oskarżonego A. N., kierując się dyrektywami sądowego wymiaru kary wymienionymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 Kk., wymierzył Sąd za ciąg przest. z art. 62 ust. 3 ustawy w zw. z art. 91 § 1 Kk karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, a za przest. z art. 59 ust. 1 ustawy karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a w oparciu o treść art. 33 § 2 Kk, przez wzgląd na działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, grzywnę w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość dziennej stawki na kwotę 10 złotych, a skoro oskarżony osiągnął korzyść majątkową z popełnionego przestępstwa, w oparciu o treść art. 45 § 1 Kk dodatkowo przepadek równowartości takiej korzyści, wymierzając temu oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 7 miesięcy bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Po myśli art. 69 Kk. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Sąd bierze w tym wypadku pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. W realiach niniejszej sprawy nie było uzasadnionych podstaw do zastosowania względem oskarżonego A. N. środka związanego z poddaniem sprawcy próbie w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary zasadniczej pozbawienia wolności. Należało mieć na uwadze, iż oskarżony był uprzednio już czterokrotnie sądownie karany, przy czym stosowane do tej pory środki probacyjne, a nawet pobyt w zakładzie karnym, nie przyniosły pożądaných rezultatów, stąd też i w przypadku tego oskarżonego Sąd położył nacisk na represyjny charakter kary.

Do okoliczności obciążających zaliczony wysoki stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynów obu oskarżonych, a także ilość i wartość środków odurzających, którymi oskarżeni obracali.

Okoliczności łagodzących Sąd się nie doszukał.

W oparciu o treść art. 63 § 1 Kk., na poczet orzeczonych wobec oskarżonych kar zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania.

Orzeczenie o kosztach postępowania miało oparcie w treści przywołanego w wyroku art. 627 Kpk.

Całokształt przedstawionych okoliczności sprawił, że orzeczono,

jak w części dyspozytywnej wyroku.

.....

(...)

- (...),

• (...) (...) (...),

• (...) . (...);

(...), (...)..... ,